

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 232.242 van 17 september 2015
in de zaak A. 216.922/IX-8705**

In zake: Safia BOUZIANE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Christophe Vangeel
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Lange Lozanastraat 24
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

het GEMEENSCHAPSONDERWIJS, vertegenwoordigd door
de scholengroep 5
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Marc Stommels
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Amerikalei 220 bus 14
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 11 september 2015, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de beroepscommissie van het KTA Paramedisch Instituut Mechelen van 2 september 2015 waarbij “het C-attest wordt bevestigd”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 17 september 2015, om 11.00 uur.

‡BHJPNCECD-BCBIIHV‡

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Christophe Vangeel, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Jan Fransen, die *loco* advocaat Marc Stommels verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Diane Mareen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De betwisting heeft betrekking op de evaluatie van verzoekster als leerling van het zevende jaar apothekassistent (Se-n-Se, TSO), waarvoor verzoekster de lessen heeft gevolgd en de examens heeft afgelegd, gespreid over de schooljaren 2013-2014 en 2014-2015. Het eindrapport toont jaartekorten voor ‘apothek-galenica’ en ‘toegepaste biologie’, deeltcijfers maar geen totaalcijfer voor ‘apothek-wetgeving, deontologie, tarificatie’, ‘toegepaste chemie’ en ‘toegepaste fysica’ en een ‘niet bereikt’ op de stagecompetentie ‘voorschriften afleveren met aandacht voor de patiënt’. Voor zeven andere vakken behaalt verzoekster cijfers tussen 56 en 76% en de zeven overige stagecompetenties zijn ‘bereikt’.

De over verzoekster delibererende klassenraad van het KTA Paramedisch Instituut Mechelen, onderwijsinstelling behorend tot de scholengroep 5 van het Gemeenschapsonderwijs, kent verzoekster voor dit zevende jaar een oriënteringsattest C toe.

3.2. Overleg met de directeur leidt ertoe dat de klassenraad opnieuw wordt samengeroepen om zijn beslissing te heroverwegen. Het resultaat hiervan deelt de directeur op 29 juni 2015 aan verzoekster mee als volgt:

“U verklaarde zich in een onderhoud met de directie op 24/06/15 niet akkoord met de beslissing van de delibererende klassenraad, die u een C-attest toekende, en drong aan op een kans om uitgestelde proeven af te leggen. U haalde hiervoor volgende elementen aan:

-Een sterfgeval in de familie in december 2013 heeft een groot emotioneel impact op u gehad en uw studieresultaten negatief beïnvloed.

-Hetzelfde geldt voor de wankelende gezondheid van uw beide ouders. Ten gevolge van deze omstandigheden bent u vaak afwezig geweest op school.

-U lijdt aan een aandoening met krachtverlies en een gevoel van sufheid tot gevolg, welke eveneens een negatieve invloed heeft gehad op uw studieresultaten, en kan dit staven met medische attesten.

Na ons onderhoud besloot ik de delibererende klassenraad opnieuw bijeen te roepen op 26/06/15. Tijdens deze bijeenkomst besliste de klassenraad zijn oordeel van 24/06/15 niet te herzien, en dit op grond van volgende elementen:

-In de loop van de afgelopen twee schooljaren zijn er regelmatig gesprekken geweest met de klastitularis, de leerlingenbegeleiding en de adjunct-directeur waarin gepeild werd naar de oorzaak van uw vele gewettigde en ongewettigde afwezigheden (u was gedurende de afgelopen twee schooljaren 26 halve dagen ongewettigd afwezig). Op geen enkel moment heeft u persoonlijke medische klachten of gezondheidsproblemen van uw ouders aangehaald om deze afwezigheden te verklaren, of heeft u hulp gevraagd voor socio-emotionele problemen. Ook niet toen u omwille van uw afwezigheden achtereenvolgens een stiptheidscontact en een gedragsovereenkomst werd opgelegd. Het enige argument dat u telkens heeft aangehaald (en dat bijgevolg in het leerlingenvolgsysteem is vermeld), is de combinatie van uw studies met een deeltijdse beroepsactiviteit.

-Ook in het aanvraagformulier voor spreiding van uw studies over twee schooljaren heeft u enkel de combinatie van uw studies met een beroepsactiviteit als reden vermeld. Van medische of socio-emotionele redenen was geen sprake.

-Er zijn voldoende evaluatiegegevens voorhanden om te oordelen dat u de leerplandoelen van het 7de-jaar AP in onvoldoende mate bereikt heeft.

U kan in beroep gaan tegen deze beslissing. Voor de procedure verwijzen wij naar Hoofdstuk 3 van het schoolreglement.”

3.3. Vervolgens stelt verzoekster beroep in bij het schoolbestuur. Zij gaat uitvoerig in op haar afwezigheden, die zij voornamelijk relateert aan familiale omstandigheden: de eigen en geattesteerde ziektes wat haar gewettigde afwezigheden betreft en voor de andere afwezigheden de gezondheidstoestand van haar

beide ouders, de zorg voor jongere gezinsleden, het overlijden van een oom. Voorts merkt zij onder meer op dat zij pas vanaf 29 mei 2015 geneesmiddelen kon afleveren. Volgens verzoekster kan haar niet ten kwade worden gedeut dat zij het moeilijk vond om haar privé-situatie – zowel familiaal als wat betreft haar eigen ziekte en moeilijkheden – al eerder naar buiten te brengen. Deze omstandigheden en de andere in het bezwaar opgenomen – maar thans niet meer in het verzoekschrift hernomen en dus niet meer relevante – elementen dienen volgens verzoekster te doen besluiten dat er wel degelijk redenen zijn om aan te nemen dat de resultaten zoals ze nu voorliggen geen correcte weergave zijn van haar kunnen. Verzoekster vraagt “om een uitgestelde proef voor de vakken met een tekort Apotheek galenica en toegepaste biologie en indien dit relevant is om het slagen te beoordelen van verzoekster [...] ook voor de vakken waarvoor geen resultaat op het rapport terug te vinden is: apotheek wetgeving Toegepaste fysica en toegepaste chemie”.

Op de hoorzitting stelt verzoekster, volgens de notulering in de bestreden beslissing:

“naast de herhaling van de elementen uit het verzoekschrift
- de cijfers niet te betwisten;
- het niet bereiken van de stagecompetentie ‘voorschriften afleveren met aandacht voor de patiënt’ wel in vraag, aangezien de verzoeker pas sinds 29/05/2015 door de stagementor werd ingeschakeld voor het afleveren van geneesmiddelen;
- via het beroep meer uitleg en toelichting te wensen bij de genomen beslissing.”

3.4. De beroepscommissie verklaart verzoeksters beroep ontvanke-
lijk doch ongegrond en bevestigt het C-atteest, en dit op grond van de volgende
vaststellingen:

“- De verzoeker genoot van een individueel flexibel leertraject, nl. een
spreiding van het lesprogramma over het dubbele van de studieduur.
- De leden van de beroepscommissie betreuen de reserve van de verzoeker
wat betreft het kenbaar maken van de gezondheidsproblemen van haar
ouders en haar persoonlijke medische klachten. Ze stellen in vraag waarom
die problematiek niet kenbaar werd gemaakt n.a.v. de negatieve resultaten
op het einde van het schooljaar 2013-2014, het eerste jaar van de spreiding.

Twee van de drie jaartekorten manifesteerden zich reeds dan. Er was in dat 1ste jaar begeleiding op vlak van afwezigheden en te laat komen via een stiptheidscontract (opgestart op 2/12/2013).

- De leden van de beroepscommissie stellen vast dat via het beroepsschrift een medisch attest (gedateerd op 25/06/2015) wordt aangereikt waarop de huisarts bevestigt dat hij verzoeker reeds geruime tijd opvolgt voor uiteenlopende medische klachten die haar schoolse prestaties nadelig kunnen beïnvloed hebben, maar dat 26 afwezigheden ongewettigd blijven, niettegenstaande de school sterk heeft aangedrongen op een wettiging en er voor het eindrapport van 2013-2014 (1ste jaar van het gespreide programma) reeds voor twee vakken jaartekorten waren.

- Uit het dossier, i.c. het stiptheidscontract en het gedragscontract (dat een gevolg was van het niet naleven van de afspraken in het stiptheidscontract) blijkt een verregaande begeleiding van de school wat betreft de afwezigheden en het veelvuldig te laat komen van verzoeker.

- Er is geen wettelijke basis voor een uitgestelde beslissing, in dit concrete geval gevraagd in de vorm van herexamens voor de eerder vermelde vakken (zie supra), aangezien

 - o de delibererende klassenraad stelde over voldoende gegevens te beschikken om te kunnen bepalen of de verzoeker de leerplandoelstellingen in voldoende mate heeft bereikt.

 - o er voor toegepaste fysica en toegepaste chemie geen jaartekort is en de delibererende klassenraad van oordeel is dat, niettegenstaande er minder evaluaties waren, de leerplandoelstellingen in voldoende mate werden bereikt. Voor die vakken is de verzoeker op jaarbasis geslaagd.

 - o voor het vak apotheek - wetgeving, deontologie, tarificatie – dat tot het 1ste jaar van de spreiding behoort – is er geen evaluatie examen 1. De cijfers voor dagelijks werk 3, dagelijks werk 4 wijzen echter op hiaten in de verwerking van de leerstof, een probleem dat dus eerder structureel is dan uitzonderlijk. Dat wordt bevestigd in het cijfer voor examen 2, nl. 36%. Dit specifieke vak behoort in de spreiding van het lesprogramma tot het eerste jaar.

 - o uit het document *Exemplaar voor patiënt/huisarts* van de dienst spoedgevallen UZA uit het medisch dossier van de vader, voorgelegd via het beroepsschrift, meer bepaald uit de anamnese, medische antecedenten blijken tussen 02/2013 en 01/2015 – periode waarin verzoekend twee van de 3 jaartekorten behaalde – geen acute medische problemen.

- Stagementoren bepalen op basis van vaststellingen en hun begeleiding op de werkvloer wanneer een stagiair competent genoeg is om bepaalde handelingen te stellen zonder het goede verloop van de aflevering van geneesmiddelen in het gedrang te brengen. Als verzoeker later dan anderen ingeschakeld werd voor de aflevering van geneesmiddelen aan patiënten, dan impliceert dit dat zij daar in de voorafgaande periode door de stage-mentor onvoldoende bekwaam voor werd geacht.”

IV. Herinnering aan de schorsingsvoorwaarden

4. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

V. Uiterst dringende noodzakelijkheid

5. Verzoekster beroept zich terecht op de vaste rechtspraak van de Raad van State die stelt dat het dreigend verlies van een schooljaar een nadeel uitmaakt dat binnen een gewone schorsingsprocedure niet tijdig zal kunnen worden gekeerd. De verwerende partij betwist dit ook niet.

VI. Ernst van de middelen

Standpunt van de partijen

6. In een “eerste” maar ook enig middel voert verzoekster de schending aan “van de motiveringsplicht, van het redelijkheidsbeginsel en van artikel 115/6, §4 van de Codex Secundair Onderwijs en de artikels 5,§5 en 37, §2 van het besluit van 19 juli 2002 van de Vlaamse regering betreffende de organisatie van het voltijds secundair onderwijs”.

Volgens verzoekster geeft de bestreden beslissing geen globale beoordeling zoals nochtans vereist, houdt ze geen rekening met de ingeroepen elementen en faalt de motivering.

De motivering focust enkel op de tekorten. Enkel reeds hierdoor is de beslissing onwettig.

Verzoekster heeft bovendien uitzonderlijke omstandigheden aangehaald in haar intern beroep en daartoe ook de nodige bewijzen bijgebracht. Deze omstandigheden – sterfgeval, wankelende gezondheidstoestand beide ouders en eigen persoonlijke medische problemen – worden ook niet ontkend door de beroepscommissie, zoals ook wordt bevestigd in de bestreden beslissing. Deze uitzonderlijke omstandigheden worden echter terzijde geschoven met de eenvoudige mededeling dat deze niet eerder gemeld waren. Het tijdstip van de melding van de omstandigheden is echter evident niet relevant. Wel relevant is op welke manier de uitzonderlijke omstandigheden een impact kunnen (gehad) hebben op de resultaten van verzoekster. Deze motivering dient verzoekster terug te vinden in de bestreden beslissing. Hierop komt echter geen duidelijk antwoord. Verzoekster verwijst dienaangaande naar arrest nr. 228.334 van 11 september 2014.

7. De verwerende partij antwoordt in de nota met opmerkingen dat de beroepscommissie op een correcte wijze gebruik heeft gemaakt van haar autonome beslissingsbevoegdheid, haar verleend bij “art. 123/17, 4°, c” van de Codex Secundair Onderwijs, om over het organiseren van bijkomende proeven te beslissen. Zij merkt op dat verzoekster een schending van die bepaling niet aanvoert.

De beroepscommissie heeft het administratief dossier nauwkeurig bestudeerd en zij heeft expliciet aandacht besteed aan alle elementen waarvan verzoekster beweert dat ze “terzijde geschoven” zijn. Verzoekster verwacht het motiverings- en redelijkheidsbeginsel blijkbaar met een verplichting om haar standpunt te volgen. Verzoekster laat uitschijnen dat de beroepscommissie de persoonlijke omstandigheden van verzoekster opzij geschoven heeft omdat ze laattijdig zijn aangebracht. Een eenvoudige lezing van de beslissing van de beroepscommissie leert dat dit niet het geval is: de beroepscommissie gaat in op de beweringen van verzoekster maar betreurt de reserve van verzoekster om hierover

eerder (eigenlijk te gepasten tijde) informatie te verschaffen. De beroepscommissie plaatst zelfs geen vraagtekens bij het attest van de huisarts, opgesteld ten behoeve van het beroep. Verzoekster omschrijft haar aandoening als “verschillende lichamelijke klachten omwille van emotionele problemen”. Gespecialiseerd onderzoek heeft blijkbaar niets aan het licht gebracht. Bijkomend dient opgemerkt te worden dat verzoekster zelfs geen poging doet om een groot aantal afwezigheden te wet-tigen. In het verzoekschrift luidt het “door ziekte van mijn moeder = ongewettigde afwezigheid”.

Het verzoekschrift bevat nauwelijks objectieve gegevens die het niveau van een beweerde ‘vanzelfsprekendheid’ overschrijden om het verband tussen externe factoren – voor zover ze al aangetoond worden – en studieresultaten gedurende twee jaar te verklaren. Dat verzoekster nooit eerder over persoonlijke problemen heeft gesproken, ook al waren er veelvuldig gesprekken om haar gedrag te remediëren, ontkracht de band met de studieresultaten die verzoekster nu voorspiegelt. Wat uit het administratief dossier blijkt is een studiehouding en ge-drag dat niet in overeenstemming te brengen is met de vereisten voor een 7^e be-roepsvervolmakend jaar dat verzoekster moet voorbereiden op de arbeidsmarkt.

De beroepscommissie stelt vast dat alle elementen aanwezig zijn om een deliberatiebeslissing te nemen. Verzoekster kan in de bestreden beslissing lezen dat voor het vak ‘apothek-wetgeving, deontologie, tarificatie’ haar tekort als eerder structureel dan uitzonderlijk en onder invloed van een externe gebeurtenis beoordeeld dient te worden en dat voor minstens twee tekorten er geen band be-staat met een acute medische problematiek.

Verzoekster heeft voldoende mogelijkheden gehad om aan te tonen dat de opleidingsdoelstellingen behaald zijn. De beroepscommissie is, met kennis van alle factoren, van oordeel dat zij hierin niet is geslaagd. De beslissing van de beroepscommissie is uitgebreid gemotiveerd, bevat een antwoord op het beroepschrift en is allerminst onredelijk te noemen.

De verwerende partij kent arrest nr. 228.334 van 11 september 2014. Het is voor de verwerende partij opvallend te noemen hoe verzoekster zich na het C-attest in dezelfde situatie tracht te plaatsen. Er is echter minstens één element dat zelfs op papier niet overeenstemt: de leerling in kwestie kende een plotse terugval in studieresultaten, terwijl de prestaties van verzoekster opvallend laag en wisselvallig blijven. Het wegwerken van tekorten gaat eerder ten koste van andere vakken, wat zich wreekt in het eindresultaat.

Beoordeling

8. Verzoekster vernoemt onder meer als geschonden “artikel 115/6, §4 van de Codex Secundair Onderwijs en de artikels 5, §5 en 37, §2 van het besluit van 19 juli 2002 van de Vlaamse regering betreffende de organisatie van het voltijds secundair onderwijs” en het redelijkheidsbeginsel, maar zij komt in de toelichting bij het middel met geen woord terug op de aangevoerde bepalingen en het aangevoerde beginsel.

In zoverre is het middel minstens in de huidige stand van de procedure onontvankelijk: het volstaat immers niet een rechtsregel of -beginsel geschonden te noemen, ook moet worden toegelicht waarom het bestuur met het bestreden besluit die regel of dat beginsel heeft miskend. Zeker in een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid valt het de verzoekende partij toe de schending van de aangevoerde regels adequaat uit te werken en de Raad van State niet tot giswerk te verleiden.

Het middel wordt bijgevolg nog enkel onderzocht onder de invalshoek van een schending van de materiële motiveringsplicht.

9. Verzoekster verklaart aan de beroepscommissie uitdrukkelijk “de cijfers niet te betwisten”, behalve wat het niet bereiken van de stagecompetentie ‘voorschriften afleveren met aandacht voor patiënt’ betreft.

De beroepscommissie antwoordt hierop:

“Stagementoren bepalen op basis van vaststellingen en hun begeleiding op de werkvloer wanneer een stagiair competent genoeg is om bepaalde handelingen te stellen zonder het goede verloop van de aflevering van geneesmiddelen in het gedrang te brengen. Als verzoeker later dan anderen ingeschakeld werd voor de aflevering van geneesmiddelen aan patiënten, dan impliceert dit dat zij daar in de voorafgaande periode door de stage-mentor onvoldoende bekwaam voor werd geacht.”

Dit antwoord van de beroepscommissie is in de huidige stand van de procedure door verzoekster niet meer bekritiseerd.

10. Verzoekster poneert dat de motivering enkel op de tekorten focust en “reeds hierdoor” onwettig is.

Die stelling kan de Raad van State niet bijvallen. In de eerste plaats mist ze feitelijke grondslag, aangezien de beroepscommissie ook – en vooral – ingaat op de vraag om uitgestelde proeven, en aandacht heeft voor de afwezigheden van verzoekster en voor de zo-even besproken stagecompetentie. Voorts valt het aan verzoekster toe om aan te geven wat zij precies in de andere schaal van de balans zou werpen als tegenkracht, om de kans op een voor haar voordeliger beslissing minimaal aannemelijk te maken en daarover bijgevolg een uitvoeriger motivering vanwege de beroepscommissie te mogen afdwingen.

11.1. Problematischer lijkt het antwoord van de beroepscommissie op de vraag naar bijkomende proeven.

11.2. De commissie vergist zich om die proeven te weigeren omdat er “geen wettelijke basis voor een uitgestelde beslissing” zou zijn, waarbij ook opgemerkt moge worden dat haar beslissing als beroepsorgaan geen ‘uitgestelde’ beslissing is zoals de klassenraad er een kan nemen maar wel een beslissing in graad van beroep. Die onzuivere terminologie terzijde gelaten, zij echter verwezen naar artikel 123/10, § 3, 2°, van de Codex Secundair Onderwijs, zoals ingevoegd bij decreet van 4 april 2014, dat ondubbelzinnig een wettelijke basis verleent aan

de beroepscommissie om haar beslissing te nemen “nadat de beroepscommissie al dan niet aan de leerling bijkomende proeven of opdrachten heeft opgelegd”.

Verzoekster erkent net die bevoegdheid van de beroepscommissie, zodat zij terecht niet de schending van dit artikel aanvoert. Wel werpt zij onder schending van de motiveringsplicht op dat de beroepscommissie de haar toevallende beoordelingsvrijheid niet passend heeft onderbouwd.

11.3. De vaststelling, door de commissie, dat verzoekster geslaagd is voor ‘toegepaste fysica’ en ‘toegepaste chemie’ vormt een voldoende antwoord om de subsidiair gestelde vraag van verzoekster om desnoods ook voor die vakken bijkomende proeven af te leggen, af te wijzen. Ze lijkt echter geen verklaring op te leveren waarom verzoekster ook bijkomende proeven geweigerd moeten worden voor de vakken waarvoor zij wel een jaartekort heeft.

11.4. De vraag is vervolgens niet of de klassenraad terecht of niet “stelde over voldoende gegevens te beschikken”. In het licht van de door de decreetgever aan de beroepscommissie toegekende autonomie om in graad van beroep over het al dan niet slagen van een leerling te oordelen, kan op het eerste gezicht niet worden bijgevallen dat de beroepscommissie zich geen eigen oordeel meer mag en moet vormen over het bestaan van eventuele uitzonderlijke omstandigheden die het opleggen van bijkomende proeven of opdrachten kunnen verantwoorden. De Raad van State ziet op het eerste gezicht ook geen indicaties dat de decreetgever voor de beroepscommissie in de Codex Secundair Onderwijs heeft willen afwijken van wat eigen is aan een beroepsorgaan met hervormingsbevoegdheid, namelijk dat het heeft te beslissen aan de hand van ál de gegevens in feite en in rechte die op het ogenblik van háár beslissing in hun totaliteit relevant zijn.

De vraag is derhalve of de beroepscommissie zelf over voldoende gegevens beschikt – en zoals verzoekster terecht opmerkt, heeft zij een reeks uitzonderlijke omstandigheden aan de beroepscommissie gesignaleerd die

volgens haar bijkomende proeven zouden kunnen verantwoorden. Als een leerling uitzonderlijke omstandigheden inroept om een bijkomende proef te krijgen, moet de beroepscommissie die vraag ernstig onderzoeken en haar eventuele weigering verantwoorden.

Met verzoekster leest ook de Raad van State in de bestreden beslissing niet dat die feitelijke omstandigheden door de beroepscommissie worden ontkend.

Deze kunnen, zo lijkt, niet afdoende weerlegd heten door de enkele vaststelling dat uit het medisch dossier van de vader geen acute medische problemen blijken tijdens de periode waarin verzoekster twee van de drie jaartekorten behaalde. Verzoekster had net zelf in haar gedetailleerde chronologie van haar studietraject de problemen die aan de gezondheidstoestand van de vader gerelateerd zijn, gekoppeld aan haar afwezigheden tijdens het studiejaar 2014-2015 en zij had net andere oorzaken gesignaleerd en gesitueerd voor haar afwezigheden en tekorten in het schooljaar 2013-2014. Of die andere door verzoekster aangehaalde feiten vermogen aan te tonen dat haar studieresultaten er zwaar door zijn beïnvloed en of ze in direct aantoonbaar verband kunnen staan met haar tekorten, is een gegeven waarvan vooralsnog niet blijkt dat de beroepscommissie er concrete aandacht heeft aan besteed.

Dat thans de verwerende partij daartoe wel een partiële poging onderneemt in de nota met opmerkingen is duidelijk. Daargelaten of de verwerende partij op het eerste gezicht de tegenspoed van verzoekster niet te sterk reduceert tot enkele lichamelijke en emotionele problemen, mag de Raad van State ter beoordeling van het middel thans hoe dan ook geen rekening houden met dit betoog, dat niet is terug te vinden in de beslissing van de beroepscommissie en haar niet is toe te rekenen.

11.5. Het volstaat op het eerste gezicht ook niet om op te merken dat de tekorten voor het vak ‘apothek - wetgeving, deontologie, tarificatie’ tijdens dat

jaar ‘structureel’ zijn en niet uitzonderlijk, als verzoekster net een resem gebeurtenissen relateert die óók structureel wogen op haar studieloopbaan gedurende dat jaar.

11.6. Over de andere vakken ‘toegepaste biologie’ en ‘apothekergalenica’ leert de beslissing dan weer niets concreets bij.

11.7. De beroepscommissie heeft op het eerste gezicht dan ook niet deugdelijk gemotiveerd waarom zij de vraag van verzoekster naar uitgestelde proeven of opdrachten afwijst. Ofwel zijn de tribulaties die verzoekster opsomt van aard dat uitgestelde proeven of opdrachten op hun plaats zijn alvorens de beroepscommissie zich finaal uitspreekt over het uit te reiken attest. Ofwel zijn ze dat niet, in welk geval de beroepscommissie op passende wijze haar weigering moet motiveren door de argumenten van verzoekster op adequate manier te weerleggen of door eigen argumenten in de plaats te stellen die vermogen de argumenten van verzoekster te verdringen. Ten slotte is het ook mogelijk dat de beroepscommissie moet besluiten dat tegenover de onbetwiste traumatische ervaringen van verzoekster niet meer aantoonbaar valt uit te sluiten dat de tekorten er in belangrijke mate hun verklaring in vinden, zodat geen van de beide partijen nog in staat is, zo lijkt, thans een sluitend bewijs te leveren van de werkelijke impact ervan op de examenresultaten. In welk geval dit op het eerste gezicht reden moet zijn om, verzoekster het voordeel van de twijfel gunnend, middels bijkomende proeven na te gaan of de resultaten al dan niet door de externe factoren zijn beïnvloed.

In zoverre is het middel ernstig.

12. Er is voldaan aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden toegewezen.

VII. Kosten

13. Wat de vraag van verzoekster betreft om de kosten van de vordering, met inbegrip van een rechtsplegingsvergoeding, ten laste van de andere partij te leggen, zij eraan herinnerd dat de bijdrage in de betaling van de kosten, inbegrepen de rechtsplegingsvergoeding, wordt bepaald in het arrest waarin uitspraak wordt gedaan over het beroep tot nietigverklaring of, in voorkomend geval, over de opheffing van de bevolen schorsing.

BESLISSING

De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van de beroepscommissie van het KTA Paramedisch Instituut Mechelen van 2 september 2015 waarbij aan Safia Bouziane een oriënteringsattest C wordt toegekend.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 17 september 2015, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Geert Van Haegendoren